

Min elgjagt i Sverige.

Vi var så heldige at få nogle gode svenske jagtvenner, da vi for snart mange år siden i 2 år lejede en bukkejagt ved Markaryd. Det førte også til spændende jagter med hund efter rådyr og hare i de store skove, og heldigvis kunne vi gøre en smule gengæld ved at invitere på lidt fasanjagt her hos os.

For 4 år siden kom vi så med i en mindre elgjagt, hvor vi måtte skyde elg de 2 første dage i elgjagten, og så blev vi også inviteret med på elgjagt på et andet areal, hvor der også var mulighed for rådyr og vildsvin.

Vi har haft mange herlige oplevelser deroppe, og sidste år var jeg så heldig, at jeg skød en elgkalv fra tårnet, som hedder Lenes tårn, hvor jeg tidligere også har skudt en buk.

Tårnet ligger midt inde i skoven, og sidste år for jeg faktisk vild, da jeg skulle gå derind lang tid før solopgang. I år havde de ryddet en ny sti ind til tårnet, så det var blevet noget nemmere, og så skulle man heller ikke snige sig forbi det sted, hvor der er lagt æbler ud, og hvor der står en saltsten.

Vi var lige ude søndag eftermiddag med nye friske danske æbler, som nok kunne lokke en lækkersulten elg til, hvis de var i området. Et særligt lækkert æble blev lagt øverst på slikstenen, for hvis elgene kom, så ville de helt sikkert opdage det æble, fik vi at vide.

Der var elgspor flere steder, så vi var optimistiske som altid. Ud over Niels og mig sidder Mathias på det samme areal, og da vi kun må skyde en elg, så gælder det om at kontakte de andre hurtigt, hvis man har skudt, så de ved, hvad man har skudt til. Normalt plejer vi at komme til jagten meget, meget tidligt, men i år var vi der først 1 time før solopgang, og det var lysnet så meget, at jeg nemt kunne se at komme hen over den lille eng, op over kullen og ned gennem skoven. Jeg kunne tydeligt se mit tårn i silhuet, og da jeg kom på plads, kunne jeg også nemt se at æblet på saltstenen var væk. Jeg havde ikke hørt nogen puslelyde i skoven, som kunne stamme fra en forskrækket elg, så jeg havde ikke larmet for meget. Jeg sms'ede lige til Niels at æblet var væk, men på hans stykke så det ikke ud til at elgene havde været den nat. Vi havde set Mathias's bil ude ved vejen, så han var helt sikkert også klar. Vores andre svenske jagtvenner var på jagt lidt længere nordpå, og vi glædede os til at høre fra dem, hvis de fik skudt.

Jeg sad og nød stilheden og hørte så et skud noget længere væk. Himlen var helt rød mod øst og der var ikke en vind der rørte sig, det ville blive en smuk morgen. 5 minutter før solopgang lød der et skud temmelig tæt på. Jeg sms'ede straks til Mathias, men det var ikke ham der havde skudt og skuddet kom heller ikke fra Niels. Så måtte det være naboen.

Man bliver jo lige lidt mere vågen, når det bliver skudt tæt på, og 2 minutter efter sad jeg helt fuldstændig ude på kanten af stolen, for jeg kunne høre noget stort komme brasende gennem skoven. Fat i riflen, afsikre og ca. 150 m foran mig lidt til højre kom en elg brasende ud gennem træerne ned på det fugtige stykke med de små birketræer, hvor den kort stoppede op.

Riflen til kinden, men jeg kunne intet se. Søren's osse, jeg havde ikke fået skruet ned fra de 12 x forstørrelse kikkerten stod på fra kontrolskydningen 14 dage tidligere. Desperat prøvede jeg at skrue ned, men den var meget stram og elgen luntede nu videre på min højre side. Jeg kunne ski ikke finde den elg i kikkertsigtet, der var altså også alt for mange træer i Sverige, fik skruet lidt ned, kontrollerede også lige at en kalv ikke fulgte med, så det måtte være en kvie, elgen stoppede igen op, stod perfekt, hvor søren var den, træer, træer, træer. Endelig fandt jeg træet i kikkerten, som den var stoppet lige inden, jeg kunne kende det, fordi der var en frisk væltet gran ved siden af, der var elgen, den stod stadig perfekt, kuglen gik og elgen vælte.....ja det troede jeg altså, var glad for min .375, og skyndte mig at sms'e til Mathias og Niels.

Jeg holdt selvfølgelig øje med at elgen ikke lige pludselig rejste sig, men jeg kunne ikke se den, og det fandt jeg helt naturligt, da tårnet stod noget højere end der hvor elgen havde været og der var mange væltede graner, den lå helt sikkert nede bag et af dem. Hjertet bankede stadig noget hurtigere, og hænderne rystede vist også en smule (jeg havde jo nær ikke fået skrevet de sms'er så hurtigt) og så så jeg pludselig elgen. Den var 20-30 m længere fremme, end der hvor jeg havde skudt den. Der var alt for mange træer, og de stod alt for tæt til at jeg kunne gøre mig forhåbning om at få et skud mere i den.

Elgen slingrede afsted, og jeg var helt sikker på at den var død uden helt at vide det selv, men den skulle jo helst ikke løbe ind til naboen.

Jeg forsøgte at finde den i kikkertsigtet, som jeg nu endelig havde fået skruet ned på 5, så jeg nemt kunne finde den, men der var for mange træstammer, jeg så bare lige et ben hist og en skygge her. Jeg måtte tro på at den lagde sig lige om 1 sekund.

Der var nok kun gået 1 minut fra jeg havde skudt til jeg pludselig så elgen stå lidt længere væk, nu med næsen den anden vej. Den stod helt stille, halsen var dækket er 2 træstammer, men bladet var frit ca 30 cm inden de næste træstammer kom. Selv om jeg var sikker på at den bare ventede på at dø, skulle jeg skyde igen. Jeg fik mig placeret yderst på hjørnet af stolen med støtte på kanten af tårnet og skulle skyde skråt bagud. Skuddet gik, men elgen reagerede slet ikke. Den blev bare stående. Jeg bandede over mig selv, det skulle ski da ikke være umuligt at ramme inden for 30 cm, selv om man måske nok var en smule ophidset.

"Nu tager du dig altså sammen" sagde jeg til mig selv, "du kan jo godt". Op og stå i stedet, fandt støtte på en stolpe der bar tårnets tag, elgen stod stadig stille, træk vejret, pust halvt ud, lad kuglen gå, og så lå den der. Juhuuuuuuu

Jeg skyndte mig at sms'e til Mathias og Niels. NU LIGGER DEN DER! De grinede meget af mig bagefter. Først et skud og en sms, så 2 skud mere :-)

Da jeg kom ned til elgen så jeg, hvorfor det næstsidste skud ikke havde ramt. Der var faktisk masser af mindre grene mellem træerne, som kunne have rettet kuglen af.

Jeg fandt skudstedet og kunne nu bedre forstå, at jeg havde troet elgen gik ned i knaldet. Der var meget stejlt lige der, så elgen var bare trådt et skridt til siden, så var den så meget længere nede, at jeg ikke kunne se den fra tårnet. Der var masser af sveiss de ca 50 m elgen var gået. 1. skud havde smadret skulderbladet og var gået ud gennem bringen. Utroligt at den kunne gå de 50 m. Fangstskuddet gik lige gennem lungen, tæt på ryggen, men det havde ikke ramt nogen ribben, så der var bare 2 små huller ind og ud. Det skud kunne den sikkert have løbet rigtig langt med, hvis det havde været det første, men da den bare stod og ventede på at dø, var det lige det ser skulle til.

Mathias og Niels kom, vi forsøgte at flytte elgen som lå i noget vand, men det var helt umuligt. Vi gik ud til bilerne, fik en kop kaffe og en mad og var klar til at forsøge igen, nu med trækselen.

Alle kræfter blev lagt i, men elgen flyttede sig kun 1 m. Så måtte jeg i gang med at brække den. Det er ufatteligt så meget anderledes det er med så stort et dyr. Da jeg endelig havde fået åbnet ind til alle tarmene overtog Niels som den gentleman, han kan være. TAK :-)

Da vi jo ikke kunne flytte den, kørte Mathias hjem, og Niels og jeg fik en lur i bilen. Så kom vores svenske jagtvenner, og med 4 mand og mig i selen lykkedes det at få elgen gennem skoven, op over kullen, ned over engen og ud til vejen. Indimellem måtte jeg hoppe ud at selen, når der blev for mange træstammer, vi skulle over i en vældig fart for at få elgen med, så jeg er meget taknemmelig over at Stefan, Göran og Tom kom og hjalp til.

Vi flåede elgen i Stefans garage, som er indrettet til slagtehus, der blev vist 120 kg kød ud af den, og selv om vi skal dele, så bliver der da lidt til fryseren :-)

Resten af ugen var vi på elgjagt længere nordpå og på rådyrjagt i Markaryd. Den sidste dag var jeg heldig at se ko og kalv og 2 rådyr. Kalven blev senere trykket ud til Göran, som sendte en masse bly efter den til den ikke orkede mere og lagde sig 200 m ude på myren. Så måtte vi i gang med trækselen igen :-)

Vi glæder os allerede til næste år, men om jeg får lov at beholde Lene's tårn er nok tvivlsomt :-)

Det var en fantastisk uge med dejlige jagtoplevelser sammen med vores svenske jagtvenner i den skønne svenske natur og så var vejret perfekt :-)

Lene Skovgaard